

verstitet, blive prøvede lidt mere ens eller ikke, thi hvorledes man end bærer sig ad, kommer der dog mange Tilfældigheder med, og endelig er det dog ikke en saa stor Stilling i Samfundet at træde ind som akademisk Borger ved Universitetet. Vilde det ikke være sørgeligt, dersom dette virkelig skulde komme til at blive en Forhindring, om end blot for nogle Aar, for at begynde en Reform, som er imødeset med saa overordentlig stor Vængsel, fordi den vilde lette den yngre Slægt i forffjellige og væsentlige Retninger? Alt den vil dette, lader der sig ikke reise nogen Tvivl om. Den ærede Ordfører kan sige, saa tidt han vil, at han for sit Bedkommenhe ikke tror, at Forslaget vil have nogen Betydning i saa Henseende; men jeg holder mig overbevist om, at det vil blive bestyret, at man, naar man faar denne Reform, derved har forskaffet den største og betydeligste Lettelse, som Skolelivet kan fordre, ikke blot ved at affkære forffjellige Fag, som nu findes, og ved at fritage Noget derfor, men ved at gjøre det muligt at følge de Hovedretninger, for hvilke vi saa ofte hos Børn se de mest forffjellige Anlæg. Hvor stort et Tryk og Byrde er det ikke — det tror jeg ogsaa, Flextallet selv vil erkjende — for Mange i Skolerne, der aldeles ikke have noget mathematisk Anlæg, men som dog have den bestemte Forvisning om, at de skulde føres til det samme Maal deri som den, der har et saa naturligt Anlæg derfor, at det saa at sige for ham kun er en Veg? Det Samme gjælder ogsaa med Hensyn til Sprog, og det er altsaa en overordentlig stor Lettelse, der vilde komme frem allerede derved, at de, som fulgte den mathematiske Vej, derved fritoges for, hvad der for dem ganske sikkert er overordentlig trykkende, nemlig at skulle sætte sig ind i et nyt Sprog, som de have saa overordentlig ringe Brug for som det Græske. Der kan ikke tvivles om, at det er en overordentlig stor Lettelse, og der kan ikke disputeres om, at det netop har været Tanken derved, som har været den ledende og drivende

for os. Det maa derfor dybt beklages, at man ikke er kommen os imøde. Jeg mener altsaa, at der vilde opnaas ikke Lidet ved, at et Lovforslag som dette kom frem blot ganske saa Aar, før det ellers vilde. Hvis jeg maa slutte hermed, vil jeg henvende mig til den sidste lille Afdeling af Hæren, nemlig den, som kun er imod Examinerne ved Skolerne, og spørge, om de dog ikke kunne finde, at de, naar der ikke er nogen anden Hindring for dem i at slutte sig til Forslaget, bør tage under Overveelse, om de ikke vilde tage de andre Fordele, der opnaas ved Udlastet. Der til skal jeg yderligere sige overfor den ærede Ordfører, at, skjøndt jeg ganske sikkert skal ønske og haabe, at en Forandring i Skolerne kan vare saalænge, at den faar Velgighed og Tid til at vise sin Betydning, er det dog ikke for Evigheden, at Bestemmelserne blive tagne. Der kan være visse Modifikationer, hvortil Erfaringen gennem nye Reformers kan føre, og som selvfølgelig ikke kunne være udelukkede fra at blive gjorte gjældende.

Jagd: Som Medlem af det Udvalg, der isjor beskæftigede sig med det foreliggende Spørgsmaal, hævdede jeg allerede dengang Anstuelser, der vare saa afvigende fra de idag foreliggende Vædringsforslag, at jeg ikke med fuld Overbevisning kan slutte mig til noget af dem. En Del af Thingets Medlemmer syntes ogsaa ved deres Udtalelser ved 2den Behandling, hvad ligeledes Afstemningen syntes at stadfæste, at der idetmindste i dette Punkt er et ikke ubetydeligt Antal Medlemmer, der er stillet ligesom jeg. Naar jeg altsaa tror, det er absolut nødvendigt idetmindste for mig at forklare min Afstemning, hvis jeg skal undgaa, at den skal blive Gjenstand for Mistydning, beder jeg de ærede Medlemmer, der besidde mere Evne og flere Midler til at optræde som Autoriteter i dette Spørgsmaal, om at bære over med mig; hvis jeg maa skulde komme til at udtale temmelig frasse Paastande overfor, hvad der er des